

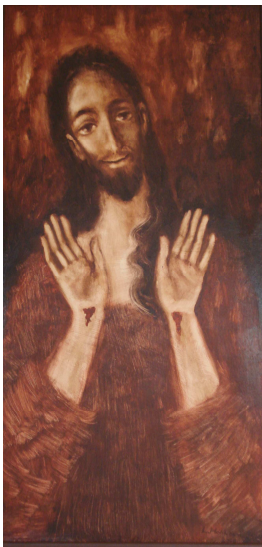
Věstník

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ FARNOSTI UHLÍŘSKÉ JANOVICE

Odvaha uvěřit

V Komunitním centru sv. Jiljí probíhá v tyto dny výstava obrazů Lucie Angelico Holíkové pod názvem: Z NEBE ARCUS – MOST. Volně přeloženo: umění - most z nebe. Denně kolem obrazů procházím, zastavuji se před nimi a dopřávám si chvil si je prohlížet. Při pohledu na obrazy nebo grafiky jsem si stále kladl mě vyzařuje pokoj, radost, šina z nich zobrazuje rány, smrt. Dlouho jsem hledal mi pomohl obraz Kristovy rukou rány po hřebec. Je žitém utrpení, a přitom ústa rozesmátá, oči dychtínuté obejmout svět. Římenat. Dvě skutečnosti a spojit? Bolest a radost, otevřenost, smrt a život?

Odpověď na tento rozkonočných událostech, to protipólech mluví. Víra, vztahu Boha a člověka, radosti, ale i bolesti. Spichaljovič Dostojevskij tyto pocity vyjádřil takto: „Řeknu vám o sobě, že i já jsem synem tohoto století, synem nevěry a pochybování. Jaké hrozné trýzně mě stála a i nyní stojí ta žízeň věřit. Je tím silnější v mé duši, čím silnější jsou opačné argumenty. A naproti tomu mi Bůh posílá někdy chvíle, kdy je mi všechno jasné a svaté. V těchto chvílích jsem si složil toto krédo: Věřit, že není nic krásnějšího, hlubšího, hodnějšího milování, rozumnějšího a nic dokonalejšího nad Krista. A nejen že nic takového není, ale – říkám si to s žárlivou láskou – že člověk nemůže mít nic takového. Ba ještě víc! Kdyby mně někdo dokázal, že Kristus nemá pravdu, dal bych bez vá-

por nacházíme ve veli-
které mnohokrát o těch-
která je postavena na
dokáže objevit smysl
sovatel Fjodor Mi-

PŘEDSTAVENÍ

Velkou událostí v naší farnosti byl o velikonoční vigílii křest našich šesti katechumenů. Nejenže křtem vstoupili do velké rodiny církve, ale oni sami, ne až tak malou, rodinu vytvářejí. Patří totiž společně do jedné rodiny Mašínů. Můžete se nám krátce představit?

Jmenuji se Radek Mašín a s mou manželkou Miroslavou (křtěnou v dětství), žijeme již desátým rokem v Uhlířských Janovicích v rodinném

domku po mých prarodičích. Náš Pán nám za oněch plodných deset let nadělil pět zdravých a bystrých dětí – Annu (9 let), Vojtěcha (7 let), Ondřeje (6let),

Kateřinu (již v květnu 4 roky) a Josefa (2 roky). S manželkou jsme se seznámili za našich studií na Veterinární univerzitě v Brně, kterou jsme také oba v roce 1999 zdárně ukončili. Mirka pochází z temperamentního Valašska, kde mají k Bohu a odkazu našich předků (v podobě folkloru a lidových zvyků) přeci jen bližší a vřelejší vztah. Já pocházím z našich emocionálně chladnějších středních Čech. Po ukončení studií jsme oba nastoupili praxi v soukromých veterinárních pracovištích. Já v Hradci Králové a Mirka ve Slušovicích. Po ukončení praxe a občanském sňatku jsme se v roce 2000 přestěhovali do

Uhlířských Janovic, kde od té doby žijeme a provozujeme soukromou veterinární praxi.

Radku, co Vás přivedlo k rozhodnutí přijmout křest.

Jelikož se týká především mě, pokusím se odpovědět. Doufám, že to nebude znít jako klišé, ale na tuto otázku lze dnes odpovědět jednoznačně – Duch svatý. Pokud bych otázku trochu změnil, a zněla by - Co Vás přivedlo k víře? Bude odpověď částečně podobná, ale mohu se i rozpovídat o formování mé osoby a osobnosti mými blízkými, vychovateli, přáteli a známými. O hledání mnoha odpovědí na otázky smyslu života a smrti. O svém hledání spravedlnosti, pravdy a čisté lásky. O svých vzestupech a pádech, o svém boji se zlem, které jsem donedávna ani nedokázal pojmenovat. A i když nedovedu předložit žádné zlomové svědectví o svém poznání víry, při zpětném pohledu na můj dosavadní život a díky současnému vědění, musím s úžasem konstatovat, že mě

Pán provází již od nejútlejšího věku a jeho milosrdenství mohu spatřit v každém okamžiku své existence. Škoda jen, že jsem se mu tak dlouho

bránil a pěstoval si své ego. Ale jistě i tato zkušenost měla své opodstatnění a jsem za ni vděčen.

Radku, je nepřehlédnutelné, že se celá rodina zapojuje do dění v místě bydliště a ve farnosti. Co vás k tomu vede? Případně, co si od toho slibujete?

Odpověď na tuto otázku bude mít několik rovin.

Zprvė to bude naše snaha a touha pomocí liturgických i neliturgických úkonů a společenských událostí proniknout co nejvíce do tajemství mystéria víry.

Zadruhé bude tato činnost snahou naplnit čerstvě nabyté poznatky z liturgie a četby Písma a přesvědčit (možná především sami sebe), že může existovat spo-

lečnost na základě vzájemné tolerance a porozumění bez ohledu na stav, vzdělání či věk. Chtěli bychom všem lidem v okolí i sami sobě přinést důkaz o tom, že lidský život stojí na jiných hodnotách, než jsou peníze a moc.

A zatřetí to je také tak trochu únik od všeho toho lidského pachtění za světskou slávou.

V neposlední řadě bychom rádi touto formou přispěli k výchově našich dětí a připravili je co nejlépe pro život v dnešní proměnlivé společnosti. Rádi bychom jim předali své poznání, že existuje pevný bod, ke kterému se mohou upnout a spolehnout se na něj v kterémkoliv období svého života.

Zkrátka po několika pokusech o zapojení se do veřejného života (např. neúspěšným pokusem o komunální politiku) jsme zjistili, že největší pochopení a zázemí nám poskytně společenství lidí, kteří si chtějí skutečně nezištně pomáhat a společně přispět ke zlepšení stavu společnosti a nejde jim jen o hlasy při volbách. A toto bohudíky nacházíme a snad k tomu i trochu přispíváme v našem farním společenství.

Mirko, nyní se s otázkou obrácím na Vás. Vyrůstala jste na Moravě. V čem je život z víry jiný v tradičním prostředí Valašska, a v čem je stejný nebo podobný s naším mnohdy ateistickým a k otázkám víry lhostejným Kolínkem.

Morava - a Valašsko obzvlášť – je regionem, který klade velký důraz na tradice, lidovou kulturu, na rodinné vazby. Myslím, že lidé jsou zde vnímavější k potřebám

druhých a více si navzájem pomáhají. Samozřejmě už na první pohled je zde více věřících (více praktikujících), více se investuje do církevních staveb (nejen do oprav), víra je lidem přístupnější, mají lepší podmínky. Když vzpomenu jen to, že kostely i na vesničkách jsou v zimě vytápěny a v nejednom je pro maminky a batolata vyhrazen prostor v zákristii, kde mohou sledovat průběh mše, aniž by rušily ostatní a děti si zde mohou hrát (naš Jozífek byl v kostele

Pany Marie Štípské v sedmém nebi, jako ve školce s kamarády).

Doba mých studií nebyla víře zrovna nakloněna. Já jsem získala křesťanskou výchovu hlavně díky své babičce. Byla jako Babička z Boženy Němcové - laskavá, moudrá, s pevnou vírou v Boha, s velkou úctou ke všem lidem i k přírodě (jen – jak podotkl manžel - ten panáček pravé valašské slivovice po ránu ve zmíněném díle chybí). S modlitbou se probouzela, s modlitbou usínala. Každou neděli jsme ji provázeli do kostela, pravda, těšili jsme se hlavně na limonádu a na Pedro v hostinci u kostela, kde jsme čekali na zpáteční autobus. Byla (a v mém srdci navždy bude) mi vzorem moudrého, ač prostého člověka a pravého křesťana. Vždy platilo a platí: slova dojmají, příklady táhnou.

Taková víra se na valašských vesnicích dědí z generace na generaci. Jakmile se mrňousek narodí a maminka má dost sil, hned nechá dítě pokřtít. Ale i zde je někdy křest to jediné, co dítě v životě víry absoluuje.

Situace v Čechách je jiná. Víra je zde přisuzována spíše starší generaci, věřících (praktikujících) je poměrně málo, církevní budovy chátrají, je složité sehnat dostatek financí na potřebné opravy, natož investovat do lepšího zázemí.

Když člověk nezíská výchovu ve víře v útlém věku, je jeho cesta složitější, ale možná je pak jeho víra pevnější a uvědomělejší, nebere ji jako samozřejmost (jak je tomu u

nás Valachů), ale jako něco, co sám odhalil, k čemu vlastním rozumem dospěl. A právě tak tomu bylo u mého muže.

Nyní se zeptám dětí. Aničko chodíš ráda do kostela?

Ano.

A proč?

Protože se vždy dozvím něco, co se odehrálo před tisíci lety.

Vojto s Ondrou, baví vás ministrovat? Ano.

Co je na ministrování zajímavého?

Když nesu kalich (Ondra).

Držet svíčky při čtení evangelia (Vojta).

Děkuji za rozhovor

P. Kamil

Odvaha uvěřit

hání přednost zůstat raději s Kristem než s pravdou.“

V kontextu našich životních osudů, tak často tragických, není daleko od pravdy věta umění Žit. Název výstavy, kterou jsem zmínil na začátku, nám dává pochopit stále novou skutečnost. Z nebe je vystaven most z umění. Máme úžasnou možnost si ho donekonečna nejen prohlížet, ale především po něm kráčet.

P. Kamil

ROZHODNUTÍ SVATÉHO ALOISE (3. část)

Roku 1583 ve věku 16-ti let si Alois umínil zřít se úplně světa a vstoupit do řádu. Kladl si však otázku: „Do kterého mám vstoupit?“ modlil se velmi často k Bohu a prosil jej o zjevení vůle. Nejprve si myslel na františkány, které reformatoval sv. Petr z Alcantary. Líbilo se mu chudé a rozedrané roucho a přísný život. Jenže jeho podlomené zdraví by takový způsob života nevydrželo. Pak si umínil, že vstoupí do takového řádu, kde se kázeň zachovává podle řeholních pravidel a slouží se druhým. Po velkých úvahách a modlitbách poznal, že Pán jej chce mít u jezuitů. Jezuité se zabývali modlitbou, hlásáním slova Božího, vyučováním a skutky milosrdenství, přesně tak si svůj budoucí život představoval mladý Alois. Protože však chtěl mít jistotu, na den slavnosti Nanebevzetí Panny Marie dne 15. srpna roku 1583 obětoval modlitby i úmysl při svatém přijímání a uslyšel hlas: „Vstup k jezuitům.“ Po tomto jasném zjevení Boží vůle vše oznámil svému zpovědníku a své matce.

Když však své přání vyjevil svému otci, následoval tvrdý odpor: „Dám tě zmrskat, jestli mě ještě s takovým oznámením přijdeš!“ Markrabě ale nenacházel ve své mysli pokoje. Ptal se Aloisova zpovědníka, pak pověřil svého příbuzného P. Františka Gonzaga, generála

řádu františkánů, který v té době konal v okolí vizitace svého řádu, o prozkoumání. I on mu potvrdil, že není pochyb o Boží vůli, která chlapce volá do Tovaryšstva.

V té době zemřel korunní princ španělský, Jakub. Alois zde poznal marnost života a v té chvíli už ho nic nepřimělo k odvrácení úmyslu ke vstupu k jezuitům. Po krátké době odešel do jednoho jezuitského domu a už se domů nevrátil. Otec se rozlobil, vytkl chlapci, že dělá rodině ostudu a ať se urychleně vrátí domů. Roku 1584 Alois odjel společně se svým otcem do Itálie. Jeho otec stále odpíral dát chlapci své požehnání ke vstupu do kláštera. Alois musel pobývat v různých společnostech. V Turíně dokonce pokáral starého urozeného pána, který mluvil neslušně ve společnosti mladíků. „Nestydíte se, vy starý, urozený pane, mluvit o takových věcech? To dává mládencům pohoršení. Nevíte, že špatné řeči kazí dobré mravy?“

Po nějakém čase musel odejít na slavnost k příbuzným své matky do Chieri, svolil, ale pod podmínkou, že

nebude muset tancovat. Jedna dáma ho však k tanci nutila. On ji však odmítl. Měl k tomu tyto důvody: Ačkoliv tanec není sám sebou hříšný, přece, poněvadž je obyčejně s mnohými zlými příležitostmi spojen, je pro duši velice nebezpečný. Svátí otcové, církevní učitelové vesměs tanec zatracují. Při příležitosti svátku Stětí sv. Jana Křtitele měl sv. Jan Zlatoústý řeč, ve které praví o tanci „Ačkoliv jako Jan usmrceni nebýváme, přece bývají údy Kristovy ještě horším způsobem usmrceny. Nynější tance nevyžadují hlavu na míse, ale žádají za oběť duše účastníků v tanci.“

Pak musel odjet do Pavie, kde poznal hraběte Bedřicha Borromea, bratrance sv. Karla, muže velice učeného, který po Aloisově odjezdu oznámil hraběti Alexandru Pistrovi téměř prorockou větu: „*Zanedlouho půjde mladý markrabě kastiglionský do rádu a zemře jako světec.*“

Po dalších dvorních návštěvách se vrátil Alois domů v domnění, že mu otec dovolí vstup do Tovaryšstva. Marně. Otec stále odmítal. Sv. Alois byl prvorozený a měl předpoklady stát se pokračovatelem rodu. Nechtěl Boha urazit, ale nemohl připustit, že ztratí svého syna.

Jednou mu otec dokonce řekl, aby mu nechodil na oči. Alois to vzal vážně a odešel do nedalekého kláštera /poblíž Castiglione/. Dal si tam donést postel, knihy a potřebný nábytek. Často se mrskával i několikrát za den a modlíval se.

Když se za několik dní ptal mar-

krabě, co Alois dělá, řekli mu, že je v klášteře. Poručil, aby se vrátil domů. Alois se vrátil a s klidem vysvětlil, že splnil rozkaz, aby se klidil z očí.

Tu se markrabě rozzlobil a poslal ho do jeho světnice. Chlapec uposlechl a odešel. Padl na kolena před křížem a dal se do velikého pláče. Prosil Boha o sílu a pak se bičoval. Markrabě poslal komorníka, aby se podíval, co mládenec dělá. „Kdyby to Vaše Jasnost viděla, co já jsem viděl, nikdy by Aloisovi nebránila, aby se stal řeholníkem.“ Druhého dne se sám otec přesvědčil, co jeho syn dělá. Chvilí zůstal jako opařený, po chvíli však zaklepal na dveře a čekal, až Alois otevře. Když vešel dovnitř, uviděl na podlaze krev a vodu ze slz. Tím byl markrabě přemožen.

Nemohl odolat rozhodnutí svého syna, napsal do Říma svému strýci Scipionu Gonzagovi, že P. Klaudiu Akvavivovi, generálu Tovaryšstva Ježíšova, nabízí svého prvorozeného syna, konkrétněji - svou nejdražší a největší naději na zemi. Alois byl převelice šťastný. Zřekl se svého dědičného práva ve prospěch mladšího bratra Rudolfa.

Jakmile obdržel Alois od otce dovození, hned se zpráva o tom rozletěla po zámku a po celém Castiglione a způsobila u všech poddaných všeobecný smutek a pláč. Neboť služebníci a poddaní byli by rádi měli Aloise pánem na Castiglione, ctili ho a milovali jako velikého světce.

Marta Moravcová

NOVÉ OZVUČENÍ KOSTELA

Vážení farníci, rádi bychom vás seznámili s tím, s čím se potýkáme v uhlířskojanovické farnosti, konkrétně v kostele sv. Aloise, již delší dobu. Je to především nevyhovující ozvučení kostela. Z rozhovorů s většinou z vás je zřejmé, že je sice slyšet, ale není rozumět. Navíc každý mikrofón zesiluje různě. Protože nás tato věc trápí a považujeme ji za důležitou, oslovili jsme několik lidí, kteří se zabývají ozvučením kostela. Všichni nám potvrdili, že se stávajícím zařízením nelze nic dělat, než ho vyměnit. Rozhodli jsme se, že přikročíme k instalaci nového ozvučebního systému. Vybrali jsme firmu pana Pecky, který o ozvučení v Sudějově. Nechali jsme zpracovat cenovou nabídku, která není malá a neobejde se bez vaší finanční spoluúčasti. Celkové náklady na pořízení ozvučení pro kostel sv. Aloise činí 107 751,00 Kč vč. DPH.

Rozhodli jsme se, že vyhlásíme na pořízení ozvučení sbírku. Tato sbírka se bude konat v kostele sv. Aloise vždy poslední neděli v měsíci. Po každé neděli, kdy sbírka proběhne, budete informováni, jaká částka se vybrala a kolik ještě zbývá vybrat. Rádi bychom, kdyby se podařilo nové ozvučení kostela nainstalovat ještě letos.

Děkujeme za pochopení a finanční podporu tohoto projektu.

P. Josef a P. Kamil

ZVEME VÁS

- Přijměte pozvání do KC sv. Jiljí na prodejní **výstavu Z NEBE ARCUS - MOST** obrazů a grafik Lucie Angelico Holíkové. Výstava bude zakončena setkáním s autorkou v neděli 25. dubna v 16:00 hod.

- **23. - 25. dubna proběhne víkendovka pro děti.** Sejdeme se v pátek v 17 hod. v KC sv. Jiljí. V sobotu vyrazíme na výlet, tentokrát navštívíme Český Šternberk a pěšky poputujeme na Sázavu k sv. Prokopu. Zakončíme v neděli společnou účastí na mši sv. v 8:00 h. v kostele sv. Aloise v Uhlířských Janovicích. Účast, prosím, oznamte do středy 21. 4.

- **Na svátek Panny Marie 8. května proběhne brigáda v Sudějově.** Je třeba vyklidit kůlny, aby se do nich mohlo složit dřevo ze staré fary. Pracovní směna začíná v 8:00 h. Předem děkujeme za pomoc.

- **Mše sv. pro děti** bude v sobotu 1. května v 18:00 hod. v kostele sv. Anny v Sudějově.

- V rámci cesty naší farnosti do Izraele se uskuteční v neděli 16. května v 18:00 h. KC sv. Jiljí **přednáška paní Motlové o cestě po Svaté zemi.** Paní Motlová Izrael navštívila na podzim loňského roku s lhotecskou farností. Přijďte si poslechnout, co nás čeká.

- Mládež je zvána od pátku do soboty 28.-29. května na **Vikariátní setkání mládeže BrodCamp**, které proběhne v Českém Brodě.

- V pondělí 31. května se uskuteční v Uhlířských Janovicích fotbalové utkání kněží Čech a Moravy. Výkop v 15:00 h.

- **Mše sv. pro děti** v červnu se uskuteční v neděli 6. 6. v 10:00 h. v Čestíně. Mši sv. hudebně a pěvecky přijede doprovodit Ztracená kapela.

- Tentýž den odpoledne v 15:30 h. vystoupí **Ztracená kapela** v kostele sv. Aloise. **Koncert** je zvlášť určen pro děti a jejich rodiče.

BLAHOPŘÁNÍ

Paní **Marie Jirásková**, varhanice v Uhlířských Janovicích, oslaví 14. dubna životní jubileum 70 let.

Za celou naši farnost blahopřejeme a děkujeme za obětavou a dlouholetou službu.

V modlitbě vyprošujeme Boží požehnání a ochranu Panny Marie do dalších let.

ROZPIS NEPRAVIDELNÝCH BOHOSLUŽEB

MALEJOVICE - pout'	kostel svatého Jiří	NE 25. 4. v 15:00
VIDICE není mše sv. v Košicích	druhá neděle v květnu	NE 9. 5. v 11:00

MAJOVÉ POBOŽNOSTI V MĚSÍCI KVĚTNU

Uhlířské Janovice kostel sv. Aloise - sobota 1. 5. v 8:00 po mši sv.
- pondělí 31. 5. 18:00 po mši sv.
- v týdnu vždy po mši svaté
- neděle v 18:00 h.

V ostatních kostelech po nedělní mši sv.

Každý čtvrtek ráno v 8:00 h. modlitba breviáře v KC sv. Jiljí.

Vydáno: 11. 4. 2010 pro vnitřní potřebu farnosti Uhlířské Janovice
Kontakt: Římskokatolická farnost Uhlířské Janovice, Havlíčkova 898,
285 04 Uhlířské Janovice; e-mail: kc.jilji@gmail.com

www.farnostjanovice.cz

IČ: 49543008; BÚ: 441028359/0800

P. Josef Nerad, tel.: 606 683 690, e-mail: neradjosef@seznam.cz

P. Kamil Vrzal, tel.: 728 775 536, e-mail: doncamillo@centrum.cz

P. Václav Nekolný, tel.: 321 796 177, Zásmuky

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 13. 6. 2010

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.